

Daniel Kitabı - Sayı Altmış Beş

Peygamberliğin Açığa Çıkması: 18 Temmuz 2020 Hayal Kırıklığını ve Son Günlerdeki Gece Yarısı Feryadınının Giderek Açılan Mesajını Anlamak

Jeff Pippenger
2024-01-29

18 Temmuz 2020'de, Tanrı'nın son günlerdeki ıslah hareketi için ilk hayal kırıklığı yaşandı. Bu, Üçüncü Vay'ın tarihinde bir kilometre taşı oldu; Üçüncü Vay, geç yağmurun ve yüz kırk dört binin mühürlenmesinin tarihidir. Bu tarih, kutsal tarihteki her ıslah hareketi tarafından temsil edilmiştir; daha özel olarak Millerci hareketin tarihiyle temsil edilmiş ve on kız benzetmesiyle tasvir edilmiştir; ayrıca her peygamberin işaret ettiği peygamberî tarihi temsil eder.

18 Temmuz 2020, hareketin ilk hayal kırıklığını temsil eder ve bu itibarla on kız benzetmesindeki ve Habakkuk'taki gecikme zamanının gelişini işaretler. Millerci hareketin tarihinde, yanlış ilanlarına yol açan aynı kanıtların doğru tarihi belirlediği görüldü. On kız benzetmesindeki gecikme zamanı o vakit zamanın gerçeği olarak görüldü ve o gecikme zamanı Habakkuk 2'dekisiyle aynıydı. On kız benzetmesi harfi harfine tekrarlanır ve bu gerçek, ancak hayal kırıklığına dahil olanların ya akıllı ya da akılsız kız olmaya aday olduğunu ortaya koyar.

Laodikya Adventizminin büyük çoğunluğu, 11 Eylül 2001'de üçüncü belanın gelişiyi sınıandı ve 18 Temmuz 2020'deki tahmin tutmayınca, Laodikya Adventizmi, Millerci hareketin tarihinde Protestanlarda olduğu gibi, amaçsızca yeniden Roma'ya doğru sürüklenmek üzere geride bırakıldı.

Millerciler, bekleme zamanını On Bakire benzetmesinin yerine gelmesi olarak belirlemekle kalmadılar; Habakkuk'ta, gecikse de görümü bekleme buyruğunun aynı peygamberlik işareti olduğunu da gördüler. Habakkuk da, yanlış bir şekilde sunulmuş ve ilk hayal kırıklığına yol açmış olan görümün, sonunda "konuşacak" olan o görüm olduğunu doğrular.

Çünkü görüm belirlenmiş bir zaman içindir; ama sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecek. Gecikse bile, onu bekle; çünkü mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. Habakkuk 2:3.

İlk hayal kırıklığını doğuran mesaj, yakında gerçekleştiğinin anlaşılacağı aynı mesajdı; ancak bu mesaj, ilk yanlış beyanda kullanılan önceki peygamberlik argümanlarına hâlâ dayanıyordu.

Millerci hareketin tarihinde Eski Antlaşma halkı önce sınıandı, ardından Yeni Antlaşma halkı sınıandı. Sınama, Protestanlar için, Vahiy 10'un birinci meleği ile Vahiy 14'ün birinci meleği (çünkü aynı melektir) 11 Ağustos 1840'ta indiğinde başladı. Onların sınaması, ilk hayal kırıklığı ve Vahiy 14'ün ikinci meleğinin gelişiyi sona erdi.

Millerit tarihinde, Milleritler için sınav, ilk hayal kırıklığı sırasında ikinci meleğin gelişiyi başladı ve Sister White'ın ikinci meleğe katılan çok sayıda melek olarak tasvir ettiği Gece Yarısı Çılgılığı'nın gelişiyi sonuçlandı. Kutsal Ruh'un gücüyle, Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajını tanıyıp kabul eden Milleritler, etraflarına yağmakta olan bu mesajı tanımayan Milleritlerden ayrıldılar. 22 Ekim 1844'te, üçüncü melek geldi ve gecikmiş olan görüm o zaman konuştu.

Yüz kırk dört binin mühürlenmesi tarihinde, önce eski antlaşma halkı, ardından yeni antlaşma halkı sılandı. Vahiy 18'in meleğinin ilk sesi, yani Vahiy 14'ün üçüncü meleği (çünkü aynı melektir), 11 Eylül 2001'de indiğinde, Laodikya Adventizmi için sınama başladı. Onların sınaması 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığıyla sonuçlandı.

Üçüncü meleğin hareketinde, yüz kırk dört bin için imtihan ilk hayal kırıklığının gelişiyile başladı ve Gece Yarısı Çılgılığı mesajının gelişiyile sona erecektir. Kutsal Ruh'un gücüyle, şimdi Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajını tanıyıp kabul edenler o zaman, etraflarına şimdi her yandan yağan çok yönlü mesajı tanımayan akılsız ve kötü olanlardan ayrılırlar.

Yakında gelecek Pazar yasası sırasında, Vahiy on sekizinci bölümdeki meleğin ikinci "sesi" konuşur; bu aynı zamanda "geciken" görümün seslenişidir. Ayrıca, güçlü haykırışa doğru "kabaran" üçüncü meleğin mesajını da temsil eder.

Gece Yarısı Çılgılığı, önceki meleğe katılan birçok melek olarak temsil edilir. Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajı, mesajın tamamına katkıda bulunan çeşitli unsurlardan oluşur ve melekler mesajların sembolleridir. Millerit hareketi tarihinde, gerçek Gece Yarısı Çılgılığı mesajını bir araya getirip öne çıkarmada öncülük ettiği tespit edilen kişi Samuel S. Snow'du. Bu tarihsel süreçte, Snow'un Gece Yarısı Çılgılığı mesajına dair anlayışının zaman içinde geliştiği iyi belgelenmiştir.

O tarih harfi harfine tekrar ediyor ve son Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajı 2023 Temmuz ayının sonundan beri kamuya açık biçimde gelişmektedir. Bu yalnızca İslam'ın mesajı değildir; aynı zamanda yüz kırk dört binin mühürlenmesi mesajını da içermektedir. Ayrıca, yeryüzü canavarının iki boynuzunun her ikisinin de, canavarın suretiyle paralellik içinde, "ölüm ve diriliş"ten geçtiğine dair vahiy içerir; bu da aynı tarih içinde "sekizinci, yediden biridir" peygamberlik bilmecesini yerine getirir. "Yedi Gök Gürlemesi"nin "gizli tarihi" ile ilişkili vahiyleri içerir ve, Levililer yirmi altıdaki "yedi kez" in, Miller'in tarihindeki bütün gerçekleri 1989'da zamanın sonunda mühürleri açılan gerçeklerle birlikte birbirine dokuyan iplik olduğu ortaya çıktıkça, reddedilen "taş"ın "baş köşe taşı" olmasıyla ilgili peygamberlik bilmecesini de yerine getirir. Mezmur yazarı bunu şöyle söyler:

Yapıcıların reddettiği taş, köşe taşı oldu. Bu Rab'bin işidir; gözümüzde harikadır. Bu, Rab'bin yaptığı gündür; bu günde sevinelim ve neşelenelim. Mezmurlar 118:22-24.

William Miller'in keşfettiği ilk "mücevher" olan "taş" (ve mücevherler taşdır) "Rab'bin yaptığı gün"dür. Önceki makalelerde, Sebt buyruğunun yapısı ve sözlerinin, Levililer kitabının yirmi beşinci bölümünde ortaya konan kutsal yedili döngüsünün yapısıyla özdeş olduğu gösterilmiştir. Yedinci gün dinlenmek, toprağın yedinci yılda dinlenmesini simgeliyordu ve iki buyruk bu şekilde ele alındığında, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yılı temsil ettiğine tanıklık ederler.

Ayrıca, Miller'in Levililer 26'daki Tanrı'nın "yedi kez"lik gazabına ilişkin ilan ettiği anlayışın "bir gün" olarak temsil edildiğini de gösterirler; çünkü Rab, gökleri ve yeri altı günde yaratıp yedinci gün dinlendiği gibi, kutsal yedi yıllık döngüyü de belirlemiştir.

İsa bağ benzetmesini bitirdiğinde Ferisilere bir soru sordu.

Öyleyse bağın sahibi geldiğinde, o bağcılara ne yapacak? Ona dediler ki: O kötü adamları fena halde cezalandıracak ve bağını, mevsimlerinde meyvelerini ona teslim edecek başka bağcılara kiraya verecek. İsa onlara dedi: Kutsal Yazılarda hiç okumadınız mı: “Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu; bu Rab'bin işidir, gözümüzde harikadır”? Bu nedenle size şunu söylüyorum: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve meyvelerini veren bir ulusa verilecek. Bu taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak; ama o kimin üzerine düşerse, onu un ufak edecek. Başkâhinler ve Ferisiler onun benzetmelerini duyunca, bunları kendileri hakkında söylediğini anladılar. Matta 21:40-45.

Bağ benzetmesi, eski seçilmiş halkın bir kenara bırakılması ve krallığın yeni bir seçilmiş halka verilmesi üzerine bir benzetmedir. İsa'ya göre reddedilen “taş”, nasıl kabul edildiğine bağlı olarak ya kurtaran ya da helak eden “taş”tır. “Taş”, İsa'nın kullandığı bağlamda Kutsal Kitap gerçeği olmalıdır; çünkü doğruluğun meyvesini verme gücüne sahiptir ve Mesih'in doğruluğu erkeklerde ve kadınlarda ancak O'nun gerçeğin Sözü'nü kabul ettiklerinde ortaya çıkar.

Onları kendi gerçeğinle takdis et; senin sözün gerçektir. Yuhanna 17:17.

"taş", ya kabul edilen ya da reddedilen bir öğretiler, İsa ise Söz'dür ve Elçilerin İşleri kitabında Petrus "taş"ı Mesih olarak tanımlar.

Hepinizin ve İsrail halkının tümünün bilmesini isteriz ki, sizin çarmıha gerdiğiniz, Tanrı'nın ölümlerden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, işte bu adam karşınızda sapasağlam duruyor. İşte, siz yapıcıların hiçe saydığı taş, köşenin baş taşı oldu. Başka kimsede kurtuluş yoktur; çünkü göğün altında insanlar arasında bize kurtulmamız için verilmiş başka bir ad yoktur. Elçilerin İşleri 4:10-12.

Ve sonra Birinci Petrus'ta, “taş” sembolizmini daha da ileri götürür; ama bunu, eski antlaşma halkının bir kenara bırakılması ve yeni bir seçilmiş halkın belirlenmesi bağlamında tutar; nitekim onun belirttiği gibi: “Bir zamanlar bir halk değildiler, ama şimdi Tanrı'nın halkıdır; merhamete erişmemişlerdi, ama şimdi merhamete eriştiler.”

Ona, yaşayan bir taş olarak, insanlar tarafından reddedilmiş olsa da Tanrı tarafından seçilmiş ve değerli olana yaklaşıyorsunuz. Siz de, canlı taşlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak bina ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya makbul ruhsal kurbanlar sunmak için. Bu yüzden Kutsal Yazı'da da şöyle denir: İşte, Siyon'a seçkin, değerli bir baş köşe taşı koyuyorum; ona iman eden utandırılmayacaktır. Böylece, iman edenler için o değerlidir; ama itaatsiz olanlar için, yapıcıların reddettiği taş köşenin başı olmuştur; ve söze itaatsizlik ederek tökezleyenler için bir sürçme taşı ve bir tökezleme kayasıdır. Onlar da buna belirlenmişlerdi. 1. Petrus 2:4-8.

Petrus, önceden seçilmiş halk hakkında şöyle der: "İtaatsiz olanlar için, yapıcıların reddettiği taş, işte o köşenin baş taşı yapıldı; sözde sürçen, itaatsiz olanlara ise bir sürçme taşı ve bir tökezleme kayası oldu; nitekim onlar buna da belirlenmişlerdi."

İsa, vakfin her kutsal tasvirinde temsil edilir.

Çünkü atılmış olan temel dışında başka bir temeli hiç kimse atamaz; bu temel ise İsa Mesih'tir.
1. Korintliler 3:11.

Millercilerin attığı temel, Çağların Kayasıydı (Taş).

“Uyarı gelmiştir: 1842, 1843 ve 1844 yıllarında mesaj geldiğinden beri üzerinde bina etmekte olduğumuz iman temelini sarsacak hiçbir şeyin içeri girmesine izin verilmemelidir. Ben bu mesajın içindeydim ve o zamandan beri, Tanrı'nın bize verdiği ışığa sadık kalarak dünyanın önünde durmaktayım. Günbegün Rab'bi hararetli dua ile arayıp ışık dilediğimiz sırada ayaklarımızın üzerine konulduğu platformdan ayaklarımızı çekmeyi düşünmüyoruz. Sizce Tanrı'nın bana vermiş olduğu ışıktan vazgeçebilir miyim? O, Çağların Kayası gibi olacaktır. Verildiği zamandan beri bana rehberlik etmektedir.” Review and Herald, 14 Nisan 1903.

Miller'in keşfettiği ve Çağların Kayası gibi olan Millerit temelini bir parçası haline gelen ilk mücevher, Levililer yirmi altıncı bölümdeki "yedi kez" idi; ve "yedi kez", Millerit temelini henüz inşa etmiş olan o Millerit öncülerin bir kenara bıraktığı ilk temel hakikatti. Temel taşı reddedecek olanlar, inşa edenlerin kendileriydi. Mesih'i simgeleyen o "taş" aynı zamanda Rabbin yaptığı gündür; çünkü O, yedinci günü bir dinlenme günü ve yedinci yılı da toprağın dinleneceği yıl olarak belirledi. 1863'te temel taşı reddedildi, ama "köşenin baş taşı" yapılacak ve itaatsizler için bir "tökezleme taşı" olacaktır.

Üçüncü belanın İslam mesajı, yüz kırk dört binin reform hareketinin ana temasıdır ve sınanma süreci, Vahiy 18'in meleği indiğinde, 11 Eylül 2001'de New York şehrinin büyük binaları yıkılırken başladı. Adventizm, 11 Eylül 2001'in "doğu rüzgârının günü"nin gelişi olduğuna dair peygamberlik tespiti konusunda sessiz kaldı. 18 Temmuz 2020'de, Vahiy on birinci bölümün iki tanığı o büyük şehrin sokaklarında öldürüldüğünde geride bırakıldılar. Adventizmin sınavı bitmişti ve İslam mesajını tanıdığını iddia edenler için sınav sürmekteydi.

Temmuz 2023'ün sonuna kadar sokaklarda ölü halde yattıktan sonra, ölü kuru kemikler Hezekiel'in ilk mesajıyla canlandırıldı. Hezekiel'in ikinci mesajı ise, Üçüncü Vay kapsamında İslam'ın dört rüzgârına dair mesajdır; bu, geciken görüm olan ve hareketin tüm dönemi boyunca ana tema olan Geceyarısı Çılgılığı mesajının kademeli olarak mührünün açılmasını temsil eder. Bunun ardından çeşitli hakikatlerin mührü açıldı; çünkü Geceyarısı Çılgılığı mesajı çok yönlü bir mesajı temsil eder. Ölü kuru kemiklerin karşılaştığı ilk hakikat, Laodikya Adventizmi'nin reddettiği ilk hakikatti ve bu, Laodikya'dan Filadelfya'ya geçişi işaretleyen hakikati temsil eder.

Hakikat, mühürlenme mesajıdır ve bu nedenle hem zihnen hem de ruhen içselleştirilmesi gerekir. İki tanığın sokakta ölü kaldığı dönemin, "yedi zaman"ın dağıtılışının bir simgesi olduğunu fark etmek yeterli değildir; bu, hakikatin deneyimsel olarak kabulünü de gerektirir.

1798'de zamanın sonunda mührü açılmış hakikatleri temsil eden Miller'in mücevherleri, son günlerin bakireleri için bir imtihan haline gelir. Hakikate "manevî" olarak yerleşme deneyimi Miller'in ilk mücevheriyle temsil edilir ve hakikate "zihinsel" olarak yerleşme ise üçüncü "vay"a dair İslam mesajıyla temsil edilir. "Yedi zaman" ile temsil edilen tövbe ve itirafa çağrı, En Kutsal Yer'de Mesih'le birlikte yürütülen bir işi tanımlar ve "mareh" görümüyle temsil edilir.

Üçüncü Vay'daki İslam'a ilişkin "entelektüel" anlayış, "chazon" görünümüyle temsil edilir ve mühürlenecek olanlar için her ikisi de gereklidir. 1863'te Laodikya Adventizmi Eriha'yı yeniden inşa etmeyi seçti ve Yeruşalim'i eski hâline getirme işini bıraktı. Eriha, Laodikya körlüğünün de temsil ettiği zenginliğin bir simgesidir.

Ülkedeki en güçlü kalelerden biri—büyük ve zengin Eriha kenti—onların hemen önündeydi; ne var ki Gilgal'daki kamplarından biraz uzakta bulunuyordu. Tropiklerin zengin ve türlü türlü ürünleriyle dolup taşan verimli bir ovanın sınırında, sarayları ve tapınakları lüksün ve ahlaksızlığın mekânı olan bu mağrur şehir, muhkem surlarının ardında İsrail'in Tanrısı'na meydan okuyordu. Eriha, putperestliğin başlıca merkezlerinden biriydi; özellikle ay tanrıçası Aştoret'e adanmıştı. Kenanlıların dinindeki en aşağılık ve en alçaltıcı olan her şeyin odağı burasıydı. Beth-peor'daki günahlarının korkunç sonuçları zihinlerinde hâlâ tazeyken, İsrail halkı bu putperest şehre ancak tiksinti ve dehşetle bakabiliyordu. Patriarchs and Prophets, 487.

Yapıcıların, Eriha'yı yeniden inşa ederlerken 1863'te reddettikleri "taş", son günlerde hakikat (mücevher) haline gelecek olan "yedi zaman"dı; bu da "köşenin baş taşı" olur, çünkü Millerciler hareketindeki Adventizmin başlangıcını, yüz kırk dört bin hareketindeki Adventizmin sonuyla birbirine bağlayan hakikat odur. O mücevher, yani "yedi zaman", aynı zamanda "Rab'bin yaptığı gün"dür; ve o, bizzat Mesih'tir; çünkü O Söz'dür ve O "Hakikat"tir. İslam konusu, hem eski hem de yeni seçilmiş halkın arınmasını doğuran temadır; ve ikili arınma, "doğu rüzgârının günü" olan 11 Eylül 2001'de başladı. O gün bekçilerin, Mesih bağ benzetmesini ilan ettiğinde söylediğiyle aynı ezgiyi söylemeleri gerekiyordu. Yüz kırk dört bin, Musa'nın ezgisini ("yedi zaman") ve Kuzu'nun ezgisini söyler.

Ve sanki ateşle karışmış camdan bir deniz gördüm; ve canavara, onun suretine, işaretine ve adının sayısına karşı zafer kazanmış olanların, Tanrı'nın arplarını ellerinde tutarak camdan denizin üzerinde durduklarını. Ve Tanrı'nın kulu Musa'nın ezgisini ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı; şöyle diyerek: Ey Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, işlerin büyük ve hayranlık uyandırıcıdır; ey azizlerin Kralı, yolların adil ve gerçektir. Vahiy 15:2, 3.

"Kuzu", boğazlanmış olan Mesih'tir; ve O, iki bin beş yüz yirmi günün ortasında boğazlandı; böylece (antlaşmayı tasdik ettiği yerde) kendi yaşamı ve kanı uğruna sunduğu kurban ile Levililer yirmi altıda geçen Musa'nın "O'nun antlaşmasının davası" birbirine bağlanmaktadır. Musa'nın ve Kuzu'nun ezgisi, peygamberlik tarihindeki chazonun ve O'nun "görünüşü" olan marehin ezgisidir. Bu, Daniel'in sekizinci bölümündeki iki görünümün temsil ettiği üzere, zihinsel ve ruhsal bir anlayışın ezgisidir. Bu, bir antlaşma halkının yargılanıp bir kenara bırakıldığı, bu sırada yeni bir seçilmiş halkın seçildiği ezgidir. Seçim süreci ve dolayısıyla ezgi 11 Eylül 2001'de başladı.

Yakup'tan gelenlerin kök salmasını sağlayacak; İsrail çiçek açıp tomurcuklanacak ve dünyanın yüzünü meyveyle dolduracak. Onu vuranları vurduğu gibi onu mu vurdu? Yahut onun eliyle öldürülenlerin öldürülüşüne göre mi o öldürüldü? Ölçüyle, sürgün verdiğinde onunla hesaplaşacaksınız; doğu rüzgârının gününde sert rüzgârını alıkoyar. Böylece Yakup'un suçluluğu arınacak; günahını ortadan kaldıran bütün ürün de budur: sunağın bütün taşlarını parçalanmış kireçtaşları gibi ettiğinde, koruluklar ve putlar artık ayakta durmayacak. Yine de müstahkem şehir ıssız kalacak, mesken terk edilecek ve çöl gibi bırakılacak; orada buzağı otlayacak, orada

yatacak ve dallarını tüketecek. Dalları kurduğunda koparılacak; kadınlar gelip onları ateşe verir; çünkü bu anlayışsız bir halktır; bu yüzden onları yapan onlara merhamet etmeyecek, onları biçimlendiren onlara lütuf göstermeyecek. Ve o gün olacak ki, Rab ırmağın yatağından Mısır koluna kadar taneleri döverek silkeler, ve ey İsrail oğulları, siz teker teker toplanacaksınız. Ve o gün olacak ki, büyük boru çalınacak; Asur diyarında yok olma eşiğinde olanlar ve Mısır diyarındaki sürgünler gelip Yeruşalim'deki kutsal dağda Rab'be tapınacaklar. Yeşaya 27:6-13.

Doğru anlaşıldığında, bu ayetler 11 Eylül 2001'den, yakında gelecek Pazar günü yasasına kadar olan dönemi tanımlamaktadır. Altıncı ayet, kök salan, sonra tomurcuklanıp çiçek açan ve sonunda yeryüzünü meyveyle dolduran bitkinin başlangıcını belirleyerek bütün tarihi tanımlar. Yeryüzünü dolduran meyve bunu "saat"te, yani Pazar günü yasası krizinde yapar. Mesih o sırada meyvesini ambarına toplarken, aynı zamanda Babil üzerine yargı getirir. Yeryüzünün meyveyle dolduğu zamanda gerçekleşen yargı, iki sorunun sorulduğu yedinci ayette temsil edilir: "Onu, onu vuranları vurduğu gibi mi vurdu? Yoksa onu öldürenlerin öldürüldüğü gibi mi öldürüldü?"

Sonra sekizinci ayette, son yağmurun serpintisi "ölçüyle" ifadesiyle işaretlenir. Bitkilerin sürgün vermesine yol açan yağmurdur ve son yağmurun başlangıcı işaretlendiğinde, "ölçüyle, sürgün verirken" diye işaretlenir. Son yağmur başladığında, "ölçüyle" dökülür; çünkü hasat doğruyla yanlışın karışımıysa, ölçüsüzce dökülmez.

"Gerçekten dönüşmüş her ruh, başkalarını yanılmanın karanlığından İsa Mesih'in doğruluğunun harika ışığına çıkarmayı şiddetle arzulayacaktır. Yüceliğiyle bütün yeryüzünü aydınlatan Tanrı'nın Ruhunun büyük dökülüşü, Tanrı'yla birlikte emek vermenin ne anlama geldiğini deneyimle bilen aydınlanmış bir halk oluncaya kadar gelmeyecektir. Mesih'in hizmetine bütünüyle, yürekten adandığımızda, Tanrı bunu Ruhunu ölçüsüzce dökerek tasdik edecektir; fakat bu, kilisenin büyük çoğunluğu Tanrı'yla birlikte emek verenler olmadığı sürece gerçekleşmeyecektir. Bencillik ve nefesine düşkünlük bu denli belirgin; sözlere dökülse Kabil'in şu yanıtını ifade eden bir ruh hâli hüküm sürerken: 'Kardeşimin bekçisi ben miyim?' Tanrı Ruhunu dökemez. Eğer bu zaman için olan hakikat ve her yanda yoğunlaşan, her şeyin sonunun kapıda olduğuna tanıklık eden işaretler, gerçeği bildiğini söyleyenlerin uykuda olan güçlerini uyandırmaya yeterli değilse, o zaman üzerlerine, kendilerine parlayan ışıkla orantılı bir karanlık çökecektir. Büyük nihai hesap gününde Tanrı'ya sunabilecekleri kayıtsızlıklarına dair en küçük bir mazeretin eseri bile yoktur. Tanrı'nın sözünün kutsal gerçeğinin ışığında neden yaşamadıklarına, yürümediklerine ve çalışmadıklarına, ve böylece davranışları, şefkatleri ve gayretleriyle günahla kararmış bir dünyaya müjdenin gücünün ve gerçekliğinin çürütülemez olduğunu neden göstermediklerine dair ileri sürebilecekleri hiçbir neden olmayacaktır." Review and Herald, 21 Temmuz 1896.

Bayan White, Vahiy'deki meleğin indiği an olarak bu pasajı tanımlar; çünkü şöyle der: "Tanrı'nın Ruhunun büyük dökülüşü, O'nun yüceliğiyle bütün yeryüzünü aydınlatır." Bu yazılarda sık sık alıntıladığımız başka bir pasajda ise, "New York'un büyük binaları" "yıkıldığında," "Vahiy on sekizinci bölüm, birinci ila üçüncü ayetler yerine gelecektir" diye belirtmiştir.

Bu düşünceleri bir sonraki makalede sürdürmeye devam edeceğiz.

Şimdi çok sevdiğime, sevgilimin bağı üzerine bir ezgi söyleyeceğim. Çok sevdiğimin, çok verimli bir tepede bir bağı var: Onu çitle çevirdi, taşlarını ayıkladı, en seçkin asmalarla dikti, ortasına bir kule yaptı, içine de bir üzüm sıkma çukuru kazdı; üzüm vermesini bekledi, ama yabancı üzüm verdi. Şimdi, ey Yeruslaim sakinleri ve Yahuda halkı, rica ederim, benimle bağım arasında hüküm verin. Bağıma, yapmadığım daha ne yapılabilirdi? Öyleyse, ben ondan üzüm beklerken neden yabancı üzüm verdi? Şimdi haydi; bağım için ne yapacağımı size söyleyeceğim: Çitini kaldıracağım, böylece otlatılacak; duvarını yıkacağım, böylece çiğnenip geçilecek: Onu ıssız bırakacağım; budanmayacak, çapalanmayacak; tersine dikenler ve çalılar bitecek: Bulutlara da üzerinde yağmur yağdırmamalarını emredeceğim. Çünkü Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail evidir, Yahuda insanları da O'nun sevdiği fidanıdır: O adalet bekledi, ama işte zulüm; doğruluk bekledi, ama işte feryat. Yeşaya 5:1-7.